

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/41/2014
Identifikačné číslo spisu:	6711010902
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6711010902.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 19. augusta 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného Bc. D. F. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T 165/2011, o dovolaní, ktoré v prospech obvineného s jeho výslovným písomným súhlasom podal jeho otec prostredníctvom obhajcu JUDr. Emila Vánka, advokáta vo Zvolene, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. októbra 2012, sp. zn. 4To 82/12, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 22. júna 2012, sp. zn. 3T 165/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie podané v prospech obvineného Bc. D. F. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 22. júna 2012, sp. zn. 3T 165/2011, bol obvinený Bc. D. F. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. a prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1/

dňa 9. apríla 2011 v čase o 04.55 hod. viedol ako vodič OMV zn. Alfa Romea, ev. č. L. v obci Detva, okres Detva, po miestnej komunikácii v smere od Detvy - sídlisko na Detvu - Skliarovo. pod vplyvom 2,08 g/kg alkoholu v dychu, pričom v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti jazdy svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a vlastnostiam vozidla sa dostal do smerovej nestability, zišiel mimo vozovku vľavo, kde preletel cez regulačný kanál a narazil do trávnatého porastu s následným prevrátením vozidla cez strechu, kde vozidlo zastavilo, čím spolujazdcovi na prednom sedadle E. H., nar. XX. T. XXXX, bytom L. spôsobil zranenia - otras mozgu stredného stupňa, zlomeninu lebečnej klenby, sagitálnu zlomeninu prednej steny čeľuste a klinovej kosti vpravo, zlomeninu predného oblúka V. krčného stavca, zlomeninu V. hrudníkového stavca, zlomeninu VI. hrudného stavca, zlomeninu VII. hrudného stavca, zlomeninu trňového výbežku VI. hrudného stavca, rozdrvenie miechy v úrovni V. hrudného stavca, zlomeninu I. až V. rebra vpravo, zlomeninu II. a III. záprstnej kostičky s posunom vpravo, rozdrvenie

pravých pľúc, poúrazové krvácanie do hrudníka vpravo, roztrhnutie pečene, pomliaždenie pravej obličky, pomliaždenie steny brucha vpravo, tracheostómiu, šok ťažkého stupňa, prederavenie dvanástnika vredom s dobou liečenia a PN od 9. apríla 2011 do súčasnosti, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ a § 16 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v platnom znení,

2/

dňa 9. apríla 2011 v čase o 04.55 hod v obci Detva, okres Detva na miestnej komunikácii v ľavotočivej zákrute v blízkosti amfiteátra spôsobil ako vodič OMV Alfa Romeo, ev. č. L. dopravnú nehodu, pri ktorej spolujazdcovi E. H., nar. XX. apríla XXXX. bytom L. spôsobil zranenia s dobou liečenia a PN od 9. apríla 2011 do súčasnosti, po dopravnej nehode ho s ďalším spolujazdcom F. F.. nar. XX. Q. XXXX. bytom L.. ktorý nebol zranený, vytiahli z vozidla, potrebnú pomoc mu však neposkytli, ponechali ho na mieste nehody a z miesta odišli bez privolania pomoci.

Za to mu bol podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní tridsať mesiacov nepodmienečne.

Na výkon tohto trestu zaradil súd obvineného Bc. F. podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu súd uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na päť rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému: L., IČO: XXXXXXXX škodu vo výške 30 749,26 €.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného E. H., nar. XX. T. XXXX, bytom L. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodujúci o odvolaní obvineného Bc. D. F. uznesením z 10. októbra 2012, sp. zn. 4To 82/12, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného zamietol.

Otec obvineného, s výslovným písomným súhlasom obvineného, prostredníctvom obhajcu JUDr. Emila Vaňka, advokáta vo Zvolene podal proti uvedenému uzneseniu krajského súdu v spojení s rozsudkom prvostupňového súdu Zvolen dovolanie v prospech obvineného Bc. F..

Uvádza v ňom, že dôvodom podania dovolania je ustanovenie § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., keďže podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutia sú založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Naplnenie ďalšieho dovolacieho dôvodu, konkrétne ustanoveniu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. vidí v nesprávnom právnom posúdení predmetného skutku.

Znaleckému posudku z odboru zdravotníctva vytyka neúplnosť. Hoci mechanizmus zranení uvedený v tomto posudku nemá oporu v dokazovaní, výsluch znalca navrhnutý obhajobou v prípravnom konaní bol zamietnutý v rozpore s ustanovením § 145 ods. 4 Tr. por. Išlo o podstatný dôkaz, ktorý mal byť vykonaný zákonným spôsobom - výsluchom znalca za prítomnosti obhajoby, aby bolo možné znalcovi položiť otázky vyplývajúce z vykonaných dôkazov a nie v hypotetickej polohe. Podľa názoru dovolateľa je potrebné, aby východiská k tomuto posudku boli jasne a vecne označené, a to aj požadovaným posudkom z odboru cestnej dopravy. Ten by stanovil východiská pre zdravotnícky posudok, najmä z pohľadu priebehu nehody a umiestnenia osôb vo vozidle.

O spracovanie takého znaleckého posudku požiadal obvinený cestou matky dňa 16. mája 2013 Ústav súdneho inžinierstva v Žiline. Tejto požiadavke nebolo vyhovené, lebo podľa k dovolaniu priloženej písomnej odpovede ústavu, v spisovom materiáli nie sú také technické podklady, na základe ktorých by bolo možné ustáliť, kto bol vodičom počas nehodového deja.

Z uvedeného dovolateľ vyvodzuje záver, že v trestnom spise nie je dostatočne a spoľahlivo zadokumentované, že vozidlo viedol obvinený Bc. D. F.. Pochybnosti do prípadu vnášajú aj listiny o zázname informačných a technických prostriedkov. Súd bol povinný sa s týmto dôkazom zákonne vysporiadať, ale tak neurobil, a preto vec nesprávne právne posúdil. Aj zo samotného posudku znalca z odboru traumatológie vyplýva, že zranenia hrudníka a ostatných častí tela nasvedčujú pôsobeniu volantu pri náraze vozidla do prekážky.

Obvinený tak v prípravnom konaní ako i v neskorších štádiách poukazoval na to, že si v dôsledku straty vedomia nepamätá udalosti pred nehodou, ani počas nej. Pamätá sa, že sa snažil privolať taxislužbu za účelom odvozu domov. To by potom vylučovalo snahu viesť vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Pre správne právne posúdenie prípadu bolo potrebné precízne zadovážiť podklady pre činnosť znalca z odboru dopravy k pohybu auta a osôb v ňom, čo by podľa dovolateľa bolo možné len z posúdenia zranení poškodeného vzhľadom na predmety a prekážky do ktorých pri havárii narazil. Východiskom mal byť precízny posudok z odboru zdravotníctva.

Dovolateľ sa preto domáha zrušenia „označeného rozhodnutia“ a vrátenia veci odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen. Zistený skutkový stav považuje za preukázaný vykonaným dokazovaním. Poukázal na skutočnosť, že obvinený Bc. D. F., okrem znaleckých posudkov je usvedčený z trestnej činnosti výpoveďami poškodeného E. H., svedka F. F. a čiastočne aj výpoveďou svedka P. E.. Títo svedkovia ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že motorové vozidlo v čase dopravnej nehody viedol obvinený Bc. F.. Vyjadrenie Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 27. mája 2012 tento záver nijakým spôsobom nespochybňuje.

Vzhľadom na tieto skutočnosti prokurátor navrhol, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí predmetné dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou s výslovným písomným súhlasom obvineného (§ 369 ods. 5 Tr. por.), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.).

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. ani podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolací súd konštatuje, že obsah dovolania vo svojej podstate tvoria opakované obhajobné tvrdenia obvineného Bc. D. F. uplatnené už v priebehu doterajšieho konania, vrátane konania odvolacieho. Dopĺňajú ho úvahy obvineného o priebehu skutku, ktoré vyúsťujú do inej až fiktívnej interpretácie tých dôkazov, na ktorých je založený výrok o vine.

V súvislosti s uplatneným dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolací súd uvádza, že tento dovolací dôvod sa týka nesprávnej aplikácie zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu na zistený skutkový stav. Z dikcie, ktorá je obsahom dôvodu „pod písmenom i“ vyplýva, že dovolací súd je zisteným skutkovým stavom (rozumej zisteným súdmi nižšieho stupňa) viazaný. Táto viazanosť platí ale len za predpokladu, že tkzv. skutková veta obsiahnutá vo výrokovvej časti rozsudku obsahuje vyjadrenia všetkých skutkových okolností, ktoré vyžaduje použitá právna kvalifikácia skutku. Poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením dôkazov nie je možné vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z uvedeného je zrejmé, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdom prvého a druhého stupňa. Dovolací súd preto nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutia súdu druhého stupňa.

V konkrétnostiach k jednotlivým dovolacím námietkam obvineného najvyšší súd uvádza nasledovné:

Podľa ustanovenia § 145 ods. 4 Tr. por. v prípravnom konaní možno upustiť od výsluchu znalca, ak policajt alebo prokurátor nemá o spoľahlivosti a úplnosti podaného posudku pochybnosti.

V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na to, že obhajoba v prípravnom konaní navrhla výsluch znalca z odboru zdravotníctva (MUDr. C.), aby mu položila otázky vyplývajúce z vykonaného dokazovania, čo ale bolo nedôvodne zamietnuté, hoci mechanizmus zranení uvedený v posudku podľa názoru dovolateľa nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

Táto námietka dovolateľa je spochybnená skutočnosťou, že výsluch tohto znalca sa následne uskutočnil na hlavnom pojednávaní, pričom tak obvinený ako aj jeho obhajca nevyužili možnosť takého otázky znalcovi položiť. Naopak, na prítomného znalca nemali žiadne otázky (hlavné pojednávanie dňa 20. apríla 2012).

Tvrdenie dovolateľa obsiahnuté v tretej časti dovolania, že „aj zo samotného posudku znalca z odboru traumatológie vyplýva, že zranenia hrudníka a ostatných častí tela (rozumej poškodeného) nasvedčujú pôsobeniu volantu pri náraze vozidla do prekážky, patrí do kategórie tvrdení typu „želanie je otcom myšlienky“. V znaleckom posudku takéto konštatovanie nie je a neobsahuje ho ani žiaden z vykonaných dôkazov. Obdobnú povahu má aj dovolateľovo poukázanie „na listiny o zázname informačných a technických prostriedkov“, z prepisov ktorých majú vyplývať „vážne pochybnosti o predpoklade súdu, že obvinený viedol vozidlo a nebol to niekto iný“.

S obhajobným tvrdením obvineného o strate vedomia a výpadku pamäte na čas dopravnej nehody sa prvostupňový súd vysporiadal v rozsudku (str. 250 spisu).

Pokiaľ ide o požiadavku obvineného na potrebu vyhotovenia znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy ako východiska pre konečné ustálenie kto viedol predmetné motorové vozidlo v kritickom čase, ani táto dovolacia námietka nie je dôvodná. Odhliadnuc od jasného vyjadrenia - písomnej odpovede Ústavu súdneho inžinierstva v Žiline o absencii technických podkladov pre takéto posúdenie, z odôvodnenia rozhodnutí oboch nižších súdov je zrejmé, na základe ktorých zákonným spôsobom vykonaných dôkazoch urobili logicky presvedčivé závery aj v tom, kto viedol predmetné motorové vozidlo v kritickej dobe.

Keďže dovolací súd nezistil, že by napadnuté rozhodnutie bolo založené na nezákonne vykonaných dôkazoch a nemal pochybnosti ani o správnej právnej aplikácii príslušných ustanovení Trestného zákona na ustálený skutkový stav, konštatujúc neexistenciu dovolateľom uvádzaných dovolacích dôvodov, podané dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.